

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Ekaterina Buianova **Имажинизм в творчестве Сергея Есенина**

UVES FFUK, 2022, 40 s. rkp. vč. příl.

Bakalářská práce je věnována zčásti literárněhistorickému a zčásti literárněvědnému tématu vztahu Sergeje Jesenina k proudu ruského imažinismu. Po úvodu se v práci vymezuje imažinismus jako svébytný literární proud konce epochy stříbrného věku a počátku sovětské éry, poté se pojednává o odrazu imažinismu v Jeseninově tvorbě, aby práci završila kapitola věnovaná rozchodu Jesenina s tímto proudem. Následuje závěr, bibliografie a dvě přílohy.

Na práci je cítit zaujetí autorky poezií Sergeje Jesenina. Méně sympatií projevuje pro samotný imažinismus, jehož význam pro Jeseninovu tvorbu i pro ruskou kulturu je vnímán jako dobový a relativní. Jesenin, jak se zračí v práci, sice byl imažinistickou poetikou ovlivněn, avšak pouze slabě a jeho emancipace od tohoto hnutí v podstatě byla pozitivním krokem. Je to hledisko, které je pochopitelné, Jeseninova tvorba je dodnes známá a oblíbená, je známější a populárnější než tvorba jeho souputníků z imažinistické skupiny. Potud jak oponent může myšlenkovou linii práce sdílet a chápat. Nemusím s ní souhlasit, nemusím ji považovat za originální, ale chtěl bych, aby byla zdůvodněna.

S tím souvisejí metody, jimiž se k tomuto výsledku autorka dobírá. Zde postrádám větší podíl analytického a věcného přístupu. Především se směšují dvě roviny: životní osudy a historickokulturní okolnosti, „příběh“ Jesenina a skupiny imažinistů, na straně jedné a vztahy v oblasti literární tvorby či přímo poetiky textů. Obojí spolu sice může (a nemusí) souviset, ale nejsou to stejné věci. V práci však autorka průběžně přeskakuje od jednoho k druhému jako by se jednalo o jednu rovinu. Zároveň není ani jedno hledisko (literárněhistorické versus literárněvědné) vyčerpáno. K literární historii chybí více pramenů, jejich konfrontace, bohatší historickoliterární kontext. K literární vědě pečlivější analýza většího počtu textů a opět analytičnost, čili volba obrazů, tropů atd. a jejich postupné pojednání. Cituje se v podstatě jen Jesenin, ostatní účastníci imažinistické skupiny jsou jen okrajovým kontextem. Bez širší a hlubší analýzy je pak těžké dokázat „příběh“, který je autorkou zvolen jako ústřední. Práce tak působí synkretickým dojmem a možnosti tématu nevyčerpává. Místy působí dojmem převypravování školních učebnic, ale jako celek vysokoškolským nárokům odpovídá.

Jazyk práce i stylistika působí uspokojivým dojmem. Větší pozornost je třeba věnovat přepisu anglických jmen (s. 9). Z dalších menších výhrad zmiňme, že pojem imažinismu je odvozen z francouzštiny, nikoli z angličtiny (viz výslovnost slova „image“). Nevím, proč autorka považuje za základní literární směry počátku XX. století jen futurismus, symbolismus a akméismus (ibidem). Proč považuje autorka „jedenáct, vosk, ovci v chlévě a přijímání“ za „biblické mytologémy“? Proč „biblické“ a proč „mytologémy“?

Závěrem

Bakalářská práce Ekateriny Buianové splňuje požadavky kladené na tento typ práce, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím stupněm velmi dobře.

V Praze 18. srpna 2022

doc. PhDr. Hanuš Nykl, Ph.D.